

14e Herdenkingsreis naar Noord-Duitsland
van 25 augustus 2011 tot 28 augustus 2011.

Langs Nederland volgen we de route die het Britse 30ste legerkorps volgde en de plaatsen waar de 82ste en 101ste Amerikaanse luchtdlandingsdivisies opereerden tijdens de acties van Market-Garden. In Arnhem zelf aan de brug (Een brug te ver) bezoeken we de nabije omgeving en het informatiecentrum. Dan naar Meppen-Versen (kerkhof), Papenburg (museum Emslanden-Moorsoldaten) en Sandbostel.

Vrijdag gaan we met professor-vriend Reimond Gaebelin naar Bremen: Schützenhof, Österholzerfriedhof, Blumenthal, Duikbootbunker Farge enz...

Zaterdag is Neuengammedag (met vriend Andreas Lappöhn): gedenkenishal, eerbetuiging aan ons beeld "De Wanhoop van Meensel-Kiezegem", klinkerwerke, haven, grote vernieuwde musea (3), crematorium enz. (directeur Dr. Detlef Garbe zal ons begroeten)
De terugreis via Wöbbelin, Ludwigslust enz.

We verblijven weer in het klassehotel Leonardo-Stillhorn in Hamburg. De prijs is vastgesteld op 460 euro voor een éénpersoonskamer en 365 euro per persoon voor een tweepersoonskamer. Dit op basis van halfpension. In deze prijs is inbegrepen: de busreis, in het hotel ontbijt en avondmaal, de uitstappen, drinkgeld, bibliotheek, gidsing in de bus en ter plaatse.

Inschrijven:

René Cauwbergs Glabbeeksesteenweg 93, 3390 Tielt-Winge,
Tel 016/632460, door 100 euro te storten als voorschot op het nummer 142-4022035-52 met vermelding 14de Herdenkingsreis.

8 mei 1949 - Eerste reis naar Neuengamme
v.l.n.r. Staande X, Craeninx ..., Eline Vangoidsenhoven, X, Marieke
Boesmans, Martha Hendrickx, Marcel Loddewijckx
Vooraan: X, Raymond Vos (Zoutleeuw), Maria Duerinckx
Pas in 1998 namen wij de fakkelt over en zijn nu al aan de 14e editie toe.

Inhoud

<i>Voorwoord</i>	p2
<i>Globetrotters</i>	p2
<i>KTA Diest</i>	p3
<i>Boekenbeurs</i>	p5
<i>Maaseik</i>	p5
<i>Museumbezoeken</i>	p6
<i>Laatste Getuigen</i>	
<i>in De Maere</i>	p7
<i>Vraag het aan de</i>	
<i>redactie</i>	p8
<i>In Memoriam</i>	p9
<i>Aankondigingen</i>	p10
<i>Het verhaal van</i>	
<i>Jean Pypen</i>	p11

Stichting Meensel-Kiezegem '44

Binkomstraat 56
3391 Meensel-Kiezegem

info@meensel-kiezegem44.be
www.meensel-kiezegem44.be

Afgiftemaanden:

Februari, Mei,

Augustus & November

Erkenningsnummer 608508

Afgiftekantoor 3390 Tielt-Winge

Woord van de voorzitter

“Het komt zoals het komt en het gaat zoals het gaat”, zegt een oud spreekwoord.

Het jaareinde 2010 liet zich niet zomaar naar de statistische puinhoop verdringen. Er waren opvallende en weerkerende problemen in aanbidding en overvloed. Niet alleen de opwarming van de aarde lijkt zich te verschuilen achter doemgedachten over hete zomers en te zachte winters... Dat zou je in elk geval over die wintertoestanden van 2010 niet gezegd hebben. De Sint zat amper terug op zijn Spaanse stoomboot of de eerste kerstbomen en de schreeuwerig gekleurde ballen rolden over de toonbank. De weermannen lieten zich niet onledig met aanstaande prognoses aan te dikken en hun verwachtingen rijkelijk uit te smeren: reuze lage temperaturen.

Nooit geziene sneeuwhoogtes, zoutvoorraden die sneuvelen bij bosjes, vrachtwagens aan de kant. En België ontredder, niet alleen onze politiek en de aanverwante zijwegen. Het werd een glijden zoals op de secundaire wegen... nauwelijks begaanbaar, nauwelijks verstaanbaar.

Hartverwarmende momenten voor kinderen op de arrensleeën getrokken door een nog ondergesneeuwde 4X4 waarvan de winterbanden nog konden bemachtigd worden bij dreigende stockbreuk. Werkwillige vaders en moeders poogden te ontsnappen aan de monsterfilles en vermaakten zich aan huis. Oost west, thuis best. En dan opmerkelijke toestanden: de wintersportcentra slaan alarm wegens geen volk op de skipistes en lege hotels. Of waren het de lege portefeuilles die om aanpassingen dwongen?

Al bij al dus tijd te over om een winter zoals van ouds te beleven. en de entree van 2011 met vuurwerk te verwelkomen. Het getuigde van de nuchterheid waarmee gebeurtenissen van het leven opgevat werden. Net als de tijd van toen. Maar dat zien we niet zo vaak meer.

Immers, de mensen zijn veranderd. Men leeft voortaan in de overtuiging dat we het leven in eigen handen kunnen laten groeien en dat alles maakbaar is en dat er dan ook niets aan mag mankeren.

Persoonlijke ergernissen hoeven we niet te dulden. En juist dat brengt beweging in de zaak: een hoop strijd en verzet. Wie wil nog ongemakken accepteren? Alle hand-en-spandiensten werden overvraagd.

Dag- en nachtzorgdiensten hadden lange wachttijden. Elk klachtje, hoe klein ook, kreeg het predicaat “dringend” en moest zo snel mogelijk de wereld uit. Een pijnlijk contrast met het verbijsterende leed van honderden daklozen daklozen in extreme situaties.

En dan zijn daar plots de organisaties met een ongezien aantal vrijwilligers. En dan lijkt het alsof zij toevallig te wachten staan en voor welgekomen kentering zorgen.

Op die momenten was het een lastig gevoel om met gepast enthousiasme nieuwjaarswensen te formuleren. Alleen maar omdat “een Gelukkig Nieuwjaar” toch zo veraf leek en voortduren vragen bleven waarom zaken niet anders kunnen gaan.

Vragen waarom wij willen vechten tegen dingen die niet te winnen zijn.

Maar vandaag, eind januari dus gaat het wensen me dunkt nog even gemakkelijk.

Het levert een weldoende gemoedsrust op en kost echt minder energie.

Vandaar een gelukkig 2011. Het gaat immers toch zoals het gaat en komt zoals het komt.

*Guido Hendrickx
Voorzitter*

***Globetrotters Wintertocht “Hartje Hageland”
Sint-Joris-Winge op zondag 6 februari 2011***

...in de startzaal zal zoals gebruikelijk een tentoonstelling worden opgericht door de Stichting Meensel-Kiezegem '44. Hier kan je visueel kennismaken met de gruwelen van WOII en dan voornamelijk zoals die zich in dit kleine tweelingdorp, vandaag eveneens een deelgemeente van Tielt-Winge, hebben afgespeeld... (Uit V.W.F. Info N°1 2011)

Kom ons voor of na de wandeling ook eens een bezoek brengen in de Gemeenschapsschool ‘De Winge’ op zondag 6 februari 2011. Hier kan je ook alle boeken en dvd's van onze Stichting aanschaffen.

Herinneringseducatie in het KA Diest in het licht van burgerzin en verdraagzaamheid

Dit vonden we op de website van het Koninklijk Atheneum van Diest. Deze klassen waren, zoals elk jaar, onder de bezielende leiding van leraar Juliaan Lauwers en met assistentie van leraar Stefan Schevenels, een bezoek aan museum en kerkhof komen brengen. Ook nu weer maakten ze, onder leiding van Ina Stabergh, prachtige haiku's. (in een volgende editie geven we er enkele weer). In een voorafgaand gesprek beklemtoonde directeur Francine Vanhelmont de noodzaak van deze educatie en wenste dat het nog lang kan doorlopen in haar school.

Op 28 oktober stond voor de leerlingen van het zesde jaar de dag in het teken van de gebeurtenissen in augustus 1944, toen 100 inwoners van Meensel-Kiezegem werden opgepakt en getransporteerd naar Neuengamme bij Hamburg. Oktaaf Duerinckx en Ina Stabergh kwamen deze passage uit onze geschiedenis toelichten.

Oktaaf Duerinckx heeft over de gebeurtenissen in Meensel-Kiezegem een film gedraaid op basis van die waargebeurde feiten met kinderen en kleinkinderen van de slachtoffers. De leerlingen lazen eveneens de dichtbundel Neuengamme van Ina Stabergh, voormalig stadsdichter van Diest en Hagelanddichter.

Ina Stabergh schrijft ons:

Het was weer een goed klasbezoek bij de zesdejaars. Ik heb er telkens een goed gevoel bij. De manier waarop Juliaan Lauwers zijn leerlingen voorbereidt en begeleidt is degelijk en doordacht. De belevenis van de leerlingen en het naar voor brengen van hun werkstuk is verschillend en wordt blijkbaar van jaar tot jaar beter. De jongeren zien blijkbaar de noodzaak in van zulke tweedaagse; ze verwoorden zelf dat de kennis over de voorbije oorlog en zijn gruwelijkheden noodzakelijk is om herhaling te voorkomen.

Wij zijn ervan overtuigd dat jullie project rond 'Verdraagzaamheid' niet alleen een taalbad is tegen een achtergrond van levendige geschiedenis en film met verhaal en getuigenissen, maar dat de leerlingen ook geconfronteerd worden met de werkelijkheid (bezoeken Vredesmuseum, Gedenkplaats in Meensel-Kiezegem, het Fort van Breendonk en de Dossinkazerne). Alles op zo'n een manier dat zij nooit zullen vergeten wat oorlog kan teweeg brengen.

Meer dan ooit is dat nodig in een maatschappij waar men stilaan toe is aan de laatste getuigen. Het is aan de volgende generaties om het roer over te nemen. Datgene wat in uw school gepresteerd wordt door Juliaan, samen met zijn collega's & de leerlingen en mede dank zij de mogelijkheden door de school geboden, is dit herinneringseducatie van het hoogste niveau. Dankjewel!

De leerlingen-Moderne Talen presenteren hun gegevens betreffende Meensel-Kiezegem en Neuengamme aan de andere studierichtingen. Daarna bekijken zij de film - ingeleid door Oktaaf Duerinckx - over de razzia's in Meensel-Kiezegem en de deportatie van de gearresteerden. Gevolgd door vraagstelling. Vervolgens wordt er voorgedragen uit de dichtbundel van Ina Stabergh. Na de middagbreak bezoeken we het Vredesmuseum in Tielt-Winge (met het oplossen van opdrachten). Op de terugweg naar Diest wordt eer betoond aan de (lege!) graven van de slachtoffers op het kerkhof.

Bij hun voorstudie zochten de scholieren diverse gegevens op. Dit resulteerde in volgende teksten (gedeeltelijk)

Over het kamp Neuengamme:

Het kamp Neuengamme ligt zo'n 18 kilometer ten zuiden van Hamburg in Duitsland bij het gelijknamige dorp. Het was van 1938 tot en met 1945 het onderkomen van ongeveer 100.000 gevangenen.

Neuengamme was één van de grote concentratiekampen in Nazi-Duitsland en het bevatte meer dan tachtig buitenkampen en er was ook een apart kamp voor vrouwen. De kampen waren verspreid over heel Noord-Duitsland.

De mensen in de kampen waren meestal krijgsgevangenen, gijzelaars, prostituees, verzetsstrijders, Joden, zigeuners, homoseksuelen en Jehova's getuigen.

Bij de binnenkomst was één van de eerste maatregelen het kaalscheren en ontluizen van de gevangenen. Alle persoonlijke bezittingen werden afgenomen en iedere gevangene kreeg vervolgens een gestreept gevangenispak met een kampnummer. Van 's morgens tot 's avonds laat werden de gevangenen afgebeuld. Ze kregen weinig te eten: een stukje brood, drabbige koolsoep en soms een aardappel. Van de mannen die de bevrijding beleefden, wogen velen minder dan 50 kilo! Ook was het drinkwater vaak vervuild, zodat

velen stierven aan dysenterie, een soort diarree. Onder erge omstandigheden moesten ze o.a. tankgrachten graven. Vaak stonden ze tot hun dijken in het ijskoude water. Heel veel gevangenen stierven van uitputting, honger en kou en ziektes. In Neuengamme waren er geen gaskamers, maar door de bommen die er vielen op Hamburg stierven er veel mensen. De gevangenen hadden geen rechten die hen beschermden tegen het geweld dat de S.S. in het kamp gebruikte. Voor de minste overtreding werden zware straffen uitgedeeld. Vele mensen overleefden deze straffen niet. De S.S. probeerde het moreel en psychische weerstand van de gevangenen te breken door ze in vernederende omstandigheden te laten leven en werken. De barakken waren overvol, sanitaire voorzieningen waren ontoereikend en van enige privacy was er geen sprake. Van wat eens één van de grootste kampen van Noord-Duitsland was, resten nu nog slechts enkele gebouwen en wat fabriekshallen. Minder dan de helft van de 106.000 gevangenen van het concentratiekamp Neuengamme overleefde het verblijf. De terugkeer naar het dagelijks leven werd voor die voormalige gevangenen getekend door hun ervaringen in het kamp. Ze leden nog vele jaren - velen nog tot op de dag van vandaag - onder de lichamelijke en geestelijke gevolgen van hun gevangenschap in het concentratiekamp.

Wat vonden ze over de Gebeurtenissen in Meensel-Kiezegem?

Op 30 juli 1944 werd Gaston Merckx vermoord, niemand weet waarom hij vermoord werd maar 1 ding was zeker, de dader was geen dorpling! Gaston Merckx was een collaborateur (= samenwerking met de vijand, de Duitser) en zijn familie was uit op wraak.

Meensel-kiezegem werd op 1 augustus 1944 omsingeld door de Duitse troepen en Gestapo. Een 15-tal mensen werden opgepakt en naar Leuven gevoerd, 3 mensen werden er ter plekke vermoord, het ergste moest nog komen.

De mannen die in Meensel-Kiezegem verbleven werden opgepakt en naar de Zustersschool gebracht, van daaruit werden ze naar Leuven gebracht waar ze zich bij de andere opgepakte dorpsbewoners voegden.

Bij de 2 razzia's stierven 4 mensen ter plekke, 91 personen werden gegijzeld, hiervan werden er enkel 2 terug vrijgelaten de andere 89 werden naar een uitroeiingskamp vervoerd.

Bij de bevrijding zijn er een aantal mensen uit de concentratiekampen vrijgelaten. een 13-tal mensen zijn op een spooktrein gezet die nooit op zijn bestemming is aangekomen, die 13 mensen waren net ontsnapt aan de dood.

71 mensen werden naar Neuengamme getransporteerd, slechts 8 mensen kwamen er levend uit

67 mensen stierven tijdens de liquidatie (vergeldinsactie) en opsluiting in de kampen.

In totaal werden er 48 inwoners van Meensel, 7 dorpsbewoners van Kiezegem en 12 niet-inwoners van het dorp hun leven verloren in deze gebeurtenissen.

Wat weten zij over onze vereniging?

De Stichting is ontstaan in 1994. Men heeft de stichting Meensel-Kiezegem'44 opgericht omdat er berichten rondgingen dat er geen herdenkingen meer zouden zijn voor de gebeurtenissen in '44.

In 1998 plaatste de stichting een Bronzen beeld in Neuengamme, meer bepaald in de vroegere tuin van de Gestapo, waar de asse van het crematorium werden uitgestrooid als meststof.

Dit beeld staat ter herdenking van vooral de weduwen en moeders van de slachtoffers.

Het beeld kreeg de naam "De wanhoop van Meensel - Kiezegem" en werd gecreëerd door May Claerhout. De stichting heeft een film gemaakt meer bepaald een docudrama. Het is een verfilming naar het boek "Getuigenissen" van Oktaaf Duerinckx. Deze film werd geregisseerd door "Oktaaf Duerinckx". Met deze film geeft de stichting in vele scholen informatie over wat er toen gebeurd is. Op 11 november 2000, werd het Vredesmuseum in Tielt - Winge ingehuldigd. Het peterschap ging naar Eddy Merckx.

Voor 2011 werd reeds gereserveerd en alhoewel Juliaan Lauwers met pensioen gaat wil het niet zeggen dat hij gaat rusten, integendeel blijft hij de drijvende kracht achter deze vorm van herinneringseducatie. (Foto Bollen, HLN)

“De Laatste getuigen” op de Boekenbeurs te Antwerpen - 5 november 2010

De Blauwe Zaal zat afgeladen vol. De zijgangen waren volzet met scholieren en er kon bijna niemand bij. René Cauwbergs, de duivel-doet-al-in ons bestuur, was even een hapje gaan eten en raakte niet terug voorbij de veiligheidsmensen, zodat hij bijna de hele presentatie vanin de gang moest aanhoren.

Na “Imagine” van John Lennon en de verwelkoming van door Marc Van Roosbroeck, werd de openingstoespraak gehouden door André Flahaut, voorzitter van de kamer van Volksvertegenwoordigers en gewezen federaal minister van Landsverdediging. In een behoorlijk nederlands uitte hij zijn bekommernis naar de jeugd toe om “niet te vergeten”. Daarom vond hij dit initiatief, slachtoffers-getuigen en scholieren die in eensgezindheid een boek schrijven een beklijvend en doelgericht initiatief. Hij hoopte ook dat de overheid de inspanningen zou kunnen blijven doen of hernemen om de jongeren blijvend in contact te houden met het verleden.

Na de “Moorsoldaten” en enkele verduidelijkingen van uitgever ASP-VUBPRESS, Gert De Nutte, kwam directeur-generaal van het Vrij Onderwijs, Mieke Van Hecke, aan het woord. In gedreven bewoordingen beloofde zij met alle mogelijkheden de boodschap van dit boek, de wellicht laatste getuigenissen van de verdedigers van onze democratie en vrijheid, levendig te houden in de mate van het mogelijke in de Vrije Scholen. Ook pleitte zij voor een meer gericht programma in het onderwijs dat meer aandacht zou vragen voor deze herinneringseducatie.

Het indringende gedicht van Pichas Korneld, vice-voorzitter van het Centraal Joods Consistorie van België en bestuurder van van het Forum der Joodse organisaties, “Moeder, waar ben jij?” werd aangrijpend door deze poëet zelf voorgedragen. Het was toen beklemmend stil.

Ook het verhaal van Henk Verheyen, politiek gevangene en “Nacht und Nebel”-overlevende was tekenend voor de inhoud van dit gigantische werk “De Laatste getuigen”.

Ook onze Stichting werkte achter de schermen doeltreffend mee met technische bijstand, indeling, regie en andere hulp (met dank aan Fons Vuchelen en René Cauwbergs, steeds op de achtergrond klaar om te helpen waar nodig)

Fantastische presentatie in Maaseik op 8, 9 & 10 november 2010

Het boek “De Laatste getuigen” werd ook in Maaseik voorgesteld en wel in het Jeugdcentrum Fuego. De stadsdiensten waren al de panelen komen halen en hadden alles klaar gezet in de tentoonstellingszaal. Daar bouwden we dan (René Cauwbergs, Fons Vuchelen en Oktaaf Duerinckx) een merkwaardige expositie op over Meensel-Kiezegem en de werking van onze Stichting M-K'44. Het gemeentepersoneel was bereid ons te helpen en ze bouwden ook de overzichtstentoonstellingspanelen over de Kampen van Paul Baeten op aan de andere zijde van de zaal.

We hadden al tijdens de opbouw al heelwat belangstelling en vragen. Op maandag 8 november in de namiddag was er voor een 300-tal scholieren een panelgesprek met de voorstelling van het boek “De Laatste getuigen”. Marc Van Roosbroeck, de samensteller en bezieler van dit project fungeerde als moderator. Merkwaardig veel aandacht was er voor de tussenkomsten van Sieske Vliexs (Was lid van de lijn Zero, die Engelse piloten terug trachtten te brengen naar hun land. Ze zat van september tot november 1944 in Ravensbrück en later in Wittenberg, waar ze bevrijd werd door de Russen. Op 8 juni 1945 kwam ze terug maar moest nog meer den één jaar naar Zwitserland om te herstellen), Lieske Vossen (Heel de familie werd lid van de Belgische Nationale Beweging-Zij voorzag Russische krijgsgevangenen, die in de koolmijnen werkten en onderduikers van voedsel, kleren en verzorging. Door verraad van de Zwarte brigade werd ze aangehouden. Via Sint-Gilles kwam ze in Ravensbrück terecht. Dan naar Oberspree, Köpenick en in Sachsenhausen begon ze van 20 april '45 tot 4 mei '45 aan een dodenmars In een bos verstopte ze zich en kon later door de Amerikanen bevrijd worden), Evrard Voorpijls (Partizaan met als schuilnaam Karel. Ex-gevangene van Buchenwald, Dora, Harzungen en Ellrich. Zat 11 dagen en 13 nachten op de dodentrein naar Bergen-Belsen en werd aldaar bevrijd door de Britten. Kwam in 1946 terug in Maaseik), Regine Slusznny (onder de naam Regina Desmet verbleef ze als kind van den huize bij Charel en Anna Jacobs-Van Dijck in Hemiksem. Als ondergedoken Joods kind besepte dat volledig vreemden voor haar

hun leven op het spel zetten en nooit enige vergoeding vroegen) en Freddy Duerinckx (Oorlogswees uit Meensel-Kiezegem. Vader werd op 1 augustus '44 opgepakt en keerde nooit weer uit Neuengamme. Hij werd geboren op 25 augustus '44 en zou nooit zijn vader zien. Hij is bestuurslid van de "Stichting Meensel-Kiezegem'44").

Ook werd met veel aandacht de tentoonstelling bezocht.

Dinsdag 9 november kregen we dan weer heelwat volk langs de stand en was er veel vraag naar zowel de liedjes-en gedichten- cd, het liederboek, de gedichten van Ina Stabergh en al de andere uitgevan van onze Stichting. In een afgeladen volle zaal (bijna 400 bezoekers) werd er in aandachtige stilte geluisterd naar het relaas van de getuigen. Dat deze verhalen bijna drie uren duurden scheen niemand te deren. Integendeel: achteraf werden er heelwat vragen gesteld en de signeursessie duurde nog eens 45 minuten. Hier zaten in het panel ook Sieske (Alphonsine) Vliexs, Lieske (Elisabeth) Vossen, Evrard Voorpijls, Max Devries (Spion, saboteur en terrorist. Deze 96-jarige patriot is nog steeds met vuur en vlam aan het woord en heeft een verleden dat een film verdient: het meest onwaarschijnlijke realiseerde hij en ontsnapte steeds aan zijn belagers), Paul Baeten (Deze Lierenaar overleefde vijf kampen. Als 17-jarige scholier ging hij bij de weerstand en werd op 15 oktober 1943 opgepakt door Feldgendarmen en Duitse en Vlaamse Gestapo's. na o.a. Gross-Strehlitz, Gross-Rosen en Dora werd hij door de Amerikanen bevrijd. Hij woog toen nog 34 kg) en Oktaaf Duerinckx (oorlogswees uit Meensel-Kiezegem-tweede zoon van politiek-gevangene Ferdinand Duerinckx).

De grote drijfveer achter deze geslaagde driedaagse (op woensdag kwam er inderdaad nog heelwat bezoek in de jeugdclub om de tentoonstellingen te bekijken en te praten over de onderwerpen uit het boek) is wel Irma Scheepers. Een inspirerende dame, die zich meestal op de achtergrond houdt, zorgde ervoor, met een stel medewerkers en de stadsdiensten, dat dit een fantastische tijd werd. Ook had zij interesse om met meerdere mensen ons te vergezellen naar Neuengamme en eventueel andere reizen te maken.

Vanuit de Stichting zelf willen wij hier toch speciaal Fons Vuchelen danken, die de hele dinsdag bijna alleen onze stand beheerde, zorgde voor uitleg en verkoop, en dit steeds met de glimlach en deskundigheid. In Maaseik, zo verzekerde ons Irma Scheepers, is er nog weken over gepraat.

(Ook het terugbrengen van de museumstukken gebeurde spontaan door de stadsdiensten van Maaseik, waarvoor een dikke pluim in de richting van dat Stadsbestuur.)

Museumbezoeken door scholen uit Tielt-Winge

We gaan elk bezoek aan ons museum niet vermelden, maar het is soms wel de moeite waard er enkele aan te stippen:

Zo is er het jaarlijkse bezoek van de klas van meester Valère Van Gramberen (tevens bestuurslid van de "Stichting Meensel-Kiezegem'44") van de Tieltsse school 't Hagekind, die hij zelf op voortreffelijke wijze gidst en er ook in de klas voldoende tijd uittrekt om aan Herinneringseducatie te doen.

Ook het jaarlijks werk van de St Jorisschool Winge (die in 2010 op 12 november langskwamen). Hier konden we weer vaststellen dat het voorbereidend werk van juf Annick Bronckaers leidde tot een efficiënte leerdag. Ook viel ons het enthousiasme en de leerdrift op van deze 11-12-jarigen tijdens het invullen van de opdrachten. Zo een dag zowel de herinneringseducatie combineren met Heemkunde is een na te volgen formule.

(De vragen van onze website worden nog steeds veelvuldig door scholen gedownload en opgelost in het Vredesmuseum.)

Boekvoorstelling 'De Laatste Getuigen' in GC De Maere op 8 december 2010

Carine Vanlingen, journaliste van "Het Nieuwsblad" schreef een treffend artikel over de presentatie van het boek.

TIELT-WINGE - Op woensdag 8 december vond in GC De Maere de voorstelling plaats van het boek 'De Laatste Getuigen uit Concentratie- en Vernietigingskampen', uitgegeven door ASP. In dit boek vertellen meer dan 80 getuigen hun persoonlijk verhaal over het vreselijke leed dat ze meemaakten tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Deze getuigenissen van politieke en raciale gevangenen, verzetsstrijders, werkweigeraars, ondergedoken Joodse kinderen en oorlogswezen werden opgetekend door schoolgaande jeugd uit alle onderwijsnetten. Naast de getuigenissen is in het boek ook documentatie opgenomen over de belangrijkste concentratie- en uitroeiingskampen, het Nacht und Nebel-plan, de organisatie van het verzet en de hulp aan slachtoffers. De gemeente Tielt-Winge komt, met het drama van augustus 1944 in Meensel-Kiezegem, ook uitgebreid aan bod in het boek.

Dorpsgenoten Vital Craeninckx (Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden-gewest Meensel-Kiezegem), Oktaaf Duerinckx (Stichting Meensel-Kiezegem '44) en Rudi Beeken leverden een bijdrage aan het verzamelwerk. Het boek is een initiatief van de vzw 'De werkgroep 10 december 2008'. Marc Vanroosbroeck, stichter van de vzw, mocht de voorstelling inleiden. Hij vroeg bij aanvang één minuut stilte voor de getuigen, waarvan er al negen overleden zijn. De voorstelling liet een diepe indruk na bij de aanwezigen in de zaal van het gemeenschapscentrum. Verschillende sprekers kwamen het educatief belang van het boek voor de huidige en toekomstige generatie jongeren benadrukken. Aangepaste muziek en poëzie zorgden voor een serene sfeer.

Jozef Craeninckx, nationaal voorzitter van de N.C.P.G.R., wees op het historisch belang van het boek. 'De wereldoorlog mag niet vergeten worden', zei hij. 'Dit boek is er een om te koesteren, het is een boek met geschiedenis. Het heeft een uitzonderlijke, historische waarde voor de jongere generaties. Het kan bijdragen om oorlogen in de toekomst te vermijden.' Namens de jeugd nam Katrien Pypen het woord met een mooi gedicht.

Regina Sluzny, ondergedoken Joods kind in Hemiksem

Meter van het project, Regina Suchowolski, vertelde dat het boek al aan zijn tweede druk toe was en dat het zal vertaald worden in het Frans. Toen Guido Hendrickx, voorzitter van de stichting Meensel-Kiezegem '44, vertelde over de mensenjacht in Meensel-Kiezegem, was het muisstil in de zaal. 'Deze mensenjacht duurde één dag, de verwerking ervan veel langer', aldus Guido. Na het Martelaarslied van Breendonk, las Ina Stabergh een gedicht voor uit haar bundel 'Neuengamme, ik kwam terug'. Marc Vanroosbroeck nam vervolgens enkele interviews af van mensen die aan het boek hebben meegewerkt, o.a. Oktaaf Duerinckx, Diane Dewit (dochter van de inmiddels overleden Gaston Dewit) en Rudi Beeken.

Burgemeester Chris Desaeve-Cleuren mocht als laatste het woord nemen. Ook zij wees op het belang van het boek voor onze gemeente.

Het boek kan besteld worden via: www.aspeditions.be

Ook was er in de Foyer een druk bezochte tentoonstelling van de "Stichting Meensel-Kiezegem'44" en een stand waar verschillende boeken werden te koop aangeboden door zowel onze Stichting als de afdeling van de Politieke gevangenen Meensel-Kiezegem-Tienen, die ook veel belangstelling kende tijdens de door de gemeente aangeboden receptie (n.v.d.r)

Medewerkers van de geslaagde presentatie van het boek. Foto Nieuwsblad

Vraag het aan de Redactie.

Uit de vragen die binnenkwamen pikten we er één uit van Willy Cockx:

Welke straffen werden er uitgesproken door de rechtbank tegen de collaborateurs in de zaak van Meensel-Kiezegem?

We raadpleegden de archieven van het sluikblad Vrij Volk:

Maandag 6 mei 1946 wordt voor de Krijgsraad de zaak der razzia's van Meensel-Kiezegem opgeroepen. Er is groote belangstelling bijzonder vanwege de Hagelanders die zeer opgewonden zijn en telkens zij de betichten te zien krijgen deze duchtig uitjouwen. De houding der betichten zelve geeft daar wel wat aanleiding toe: zij zijn allen uitdagend, de getroffen families door hun hooghartige houding tartend. Zal het verschaffen van al die bijzonderheden hun het onmenselijke wreede van hun gedrag doen inzien. Wij hopen het.

Het is 9.15 u. wanneer de raad zijn intrede doet met als voorzitter Rechter Vanderveeren, Rechter-bijzitter Colle, Het openbaar Ministerie, Substituut auditeur Van Caillie, Griffier Huysecom.

De betichten zijn:

1. Merckx Marcel, landbouwer geb. te Meensel-Kiezegem den 26 Sept. 1914 en er wonende Kerkstraat 4 (doodstraf bij verstek)

2. Merckx Albert, handelaar geb. te Meensel-Kiezegem den 14-4-17 en er wonende Kerkstraat 4 (doodstraf bij verstek)

3. Merckx Maurice, onderwijzer geb. te Meensel-Kiezegem den 14 Febr. 1913 wonende te Binkom, Kapelstraat 14 (doodstraf bij verstek)

Deze drie eerste betichten zijn tot op heden voortvluchtig.

4. Merckx Joseph, landbouwer geb. te Meensel-Kiezegem den 22 Dec. 1911 en er wonende Kerkstraat 4 (levenslang)

5. Merckx Maria, landbouwster, geb. te Meensel-Kiezegem den 4 Jan. 1919 en er wonende Kerkstraat 4 (levenslang)

6. Merckx Remy, landbouwer, geb. te Lubbeek den 4 april 1881, wonende te Meensel-Kiezegem Kerkstraat 4 (levenslang)

7. Swinnen Clementine, echtgenote Merckx Remy, huishoudster geb. te Thielt(Br) den 17 Nov. 1880 en wonende te Meensel-Kiezegem, Kerkstraat 4 (levenslang)

8. Merckx Ernest, landbouwer geb. te Meensel-Kiezegem den 31 Augustus 1926 en er wonende Kerkstraat 4 (10 jaar)

9. Broos Felix, landbouwer geb. te Meensel-Kiezegem den 23 Maart 1886 en er wonende Kerkstraat 4 (?) (Levenslang)

10. Stroobants Julien, landbouwer geb. te Meensel-Kiezegem den 12 Augustus 1900 en er wonende Kerkstraat 20 (3 jaar)

N.v.d.r.: de onderlijnde vermeldingen zijn uit een ander artikel bijgevoegd- De woonplaats van Broos stond in "Vrij Volk" ook verkeerd geciteerd hij woonde nl. in de Keelstraat (de Blokskes).

In Memoriam Florentine Bruers

Zij was één van de weinig nog levende getuigen die nog herinneringen en het onwaarschijnlijke verhaal van de 11 augustusrazia uit 1944 kon vertellen. Als 20 jarige jonge vrouw werd zij aangehouden. Immers, zij was geboren op 31 maart 1924. Vier oorlogsjaren die haar mooiste jeugdijaren hebben verkwanseld en extra hebben belast. Op het moment dat het normale leven haar familie weer leek toe te lachen omwille van de gelukke landingen van juni '44 in Normandië en de nakende bevrijding van ons land ondraaglijk spannend werd, zal het noodlot toeslaan.

Zijzelf werd samen met haar oudere broer Theo aangehouden en afgevoerd via Belgische gevangenis. Onbeantwoorde vragen: werden zij niet meermalen verraden of was het gewoon omdat de familie Bruers destijds woonde op het gevaarlijke kruispunt van de wegen Binkomstraat en Attenrodestraat te Meensel: dé plaats waar de "gewapende terroristen" per fiets waren gezien die de zoon Merckx zouden neerknallen op het gehucht Boekhout.

Gelukkig voor haar kende haar deportatie naar de kampen een onvoorziene goede afloop: samen met lotgenoten konden zij aan de gruwel ontsnappen, dankzij het verlossende einde op de spooktrein. Zij herwon geleidelijk haar lichamelijke krachten en vond rust en sterkte in de uitbundige bevrijdingssfeer die losbarstte mét de komst van de geallieerden in ons dorp.

Een nare kramp fnuikte de roes van het familiegeluk om haar terugkeer. Haar broer Isidoor zal op 1 december 1944 gedood worden door een in Duitsland gelanceerde vliegende bom, neergekomen te Linkhout, op het moment dat hij toevallig zijn onderduikadres ging opzoeken, samen met zijn boezemvriend Lodewijckx Albert.

Heel wat later zal blijken dat net op dat ogenblik hun broer Theo in Neuengamme in zijn laatste krachten zal bezwijken: sterfdatum 16 december 1944. Een uiterst zware tol voor de familie Bruers: twee zonen verliezen op veertien dagen tijd. Huilen lukte hen niet meer. Leed, pijn en verdriet hielden ze voor zichzelf. Dat werd ook haar levensbeeld. Hoe het cliché ook klinkt: het is haalbaar je niet druk te maken om onbenulligheden. Dit zal ook haar leven tekenen, samen met haar echtgenoot en de drie kinderen.

In de vredevolle kerststemming 2010 heeft zij gekozen voor de Overkant. Op 26 december 2010 is zij overleden. Wij bieden de achtbare families onze oprechte deelneming aan in de rouw die hen heeft getroffen bij het heengaan van hun dierbare geliefde echtgenoot, moeder, grootmoeder en familielid wijlen Mevrouw Florentine Bruers.

Guido Hendrickx

In Memoriam Janine Vandermeulen

Janine werd geboren te Tienen op 1 mei 1938 en plots overleden te Durbuy op 10 november 2010. Zij was de dochter van Fons Vandermeulen, jarenlang voorzitter van de N.C.P.G.R. Tienen.

Zij bezorgde ons tijdens de tentoonstelling in 't Jongensschool te Tielt in 2008 een reeks foto's van de inhuldiging van de gedenkzuilen aan het voormalige gemeentehuis van Meensel-Kiezegem op 5 augustus 1951 (deze foto's zijn te zien op onze website). Ook stelde zij een landkaarthalsdoek van de piloten van de RAF ter beschikking.

De Stichting Meensel-Kiezegem biedt de achtbare families Vandermeulen, Dubois en aanverwanten haar oprechte deelneming aan in de rouw die hen heeft getroffen bij het plotse heengaan van hun dierbare familielid.

Wij blijven haar erkentelijk en dankbaar voor haar spontane medewerking. In dat opzicht kunnen wij haar beeltenis niet vergeten en zal zij een tolerant en herkenbaar voorbeeld blijven.

Eén van de foto's die Janine ons bezorgde. Voor deze oorlogsweduwen richtte de Stichting het beeld 'De Wanhoop van Meensel-Kiezegem' op in Neuengamme. Wie kan ons hun namen bezorgen?

Aankondigingen

3 februari 2011 - Boekvoorstelling 'De Laatste Getuigen' te Lier in CC De Mol.

Om 10u getuige Paul Baeten - Nacht Und Nebel gevangene. Om 14u getuige Regine Beer met Paul De Keulenaer. Om 19u30 Panelgesprek - moderator Marc Van Roosbroeck met o.a. René Cauwbergs van de Stichting MK '44.

22 februari 2011 om 20u40 op Canvas - Publiek Geheim over Tir (Nationale Schietbaan te Schaarbeek). De locatie was tijdens WOII het toneel van talrijke executies door de Duitse bezetter.

2 maart 2011 - Westerlo Sint-Lambertusscholen - Boekvoorstelling 'De Laatste Getuigen' met Mieke Vanhecke, directeur vrij onderwijs.

April 2011 - Blenkinsop - Van de Belgische ondergrondse tot Bergen-Belsen door Peter Celis - Nederlandstalige Versie. http://www.epo.be/uitgeverij/boekinfo_boek.php?isbn=9789064457104 - Later meer hierover.

Hun verhaal.

Wij hebben nog heelwat getuigenissen opgenomen. Nu is het tijd om elk (van de meestal overleden) getuigen hun verhaal te publiceren. Regelmatig laten wij dan ooggetuigen en slachtoffers aan het woord. Deze maal is het Jean Pypen, die op 13 februari 1989 overleed. Zijn verhaal werd aangevuld met de hulp van zijn echtgenote Sidonie Lemmens en dochter Maria. Jean was landbouwer en later gemeenteraadslid te Meensel-Kiezegem en werd meegenomen op 11 augustus. In zijn hoeve te Kiezegem kwamen gewapende collaborateurs hem oppakken. Na vele folteringingen keerde hij uit Leuven terug. Naast Maria (toen 16 jaar), de oudste en koerierster bij de weerstand hadden Jean en Sidonie nog als kinderen: Josée(14), Agnes(13), Roger(12), Godelieve(8), en Gregoire(2).

Het verhaal van Jean PYPEN :

Bijna alle dagen kwamen hier vreemden van de weerstand eten halen. De echte weerstanders uit Meensel-Kiezegem die ik kende waren: die twee van Dielekens (Maurice en Mil Vuchelen), die twee jongsten van Fons Natens (Prosper en Octaaf), Jul Tops (Cauwbergs) en ook Dolf van Schoenmakers (Hendrickx), die op de "ravitaillering" zat. Die laatste was wel resoluut en klapte soms te veel en te vrank. Die weerstanders deden wat aan sabotage, zegels pikken, koolzaad afdoen of in brand steken. Ik heb ook wel eens gehoord dat ze een tram deden ontsporen, maar meer weet ik daar ook niet van. Wat de "zwarten" hier betreft: die van Broos waren niet zo erg als die van Merckx. Die mannen van Rumme (Remi Merckx) die liepen in zwart uniform rond.

Over de aanslag op Gaston Merckx

Wij waren op die zondag in het dorp in Meensel. Het was voetbal en als wij het vernamen van die aanslag

hebben wij de wedstrijd doen stoppen. Wij waren toen aan het lokaal-herberg bij Duerinckx en we vernamen wat er op het Boekhout gebeurd was. Wij wisten direct wat de gevolgen konden zijn. Wij hadden ook enige tijd ervoor die drie (weerstanders) voorbij zien fietsen. We zegden toen nog tegen mekaar: "Wat voor vieze mannen zijn dat?" Een tijd later vernamen we dan dat Gaston Merckx doodgeschoten was. Wij legden direkt het verband. Eerst dachten wij nog dat die drie gewoon naar Attenrode kermis reden. Ons Sidonie heeft een beetje later die drie fietsers ook gezien.

Sidonie LEMMENS: Het waren twee jongens en een meisje en die waren zowat "flooder"-speciaal gekleed. Ze stopten nog aan een "kreemkar". Als ik naar onze kinderen geluisterd had, dan hadden wij aan dat karretje ook een "kreem" gekocht. Maar ik zei tegen ons mannekes: "We gaan naar de kermis in Attenrode en zullen daar "kreem" eten." Daardoor kwam het dat wij al weg waren als die drie daar stopten. Naar het schijnt hebben die boven op het Boekhout aan Gaston Merckx zijn pas gevraagd en die liet zijn pas niet zien, maar trok zijn revolver. Hij schoot en zijn revolver ging niet af. Hij liep toen achteruit naar de korenmantels. Dat meisje zou nog geroepen hebben: "Laat hem lopen". Degene die ging schieten antwoordde: "Hij is veel te "frank". Hij moet dood!" Dan heeft hij naar het schijnt (zo heeft Jakke, één van de hoeveknechten die erbij was, gezegd) zijn portefeuille en zijn revolver afgenomen en zijn die drie verder Binkom ingereden. Toen de moeder van Merckx bij het lijk kwam heeft ze direct honderd gijzelaars gevraagd.

Over de razzias

Op één augustus is hier niets geweest, alleen in Meensel. De elfde augustus waren ze overal. 's Morgens om vijf uur gingen ze met Dolf Tummer (Timmermans) al voorbij. Ik ging onze Jef en Denis verwittigen (die hadden zich in de stallen verstopt), maar ze kwamen al het "geleeg" op en daarmee waren wij er direct aan. De mannen die ons oppikten waren onbekenden aan het dorp, maar geen Duitsers. Daar waren er wel een deel in het zwart en ze waren allemaal wel gewapend. Eerst gingen ze met ons naar 't jongensschool naast het gemeentehuis op de grens van Meensel en Kiezegem. Toen wij daar aankwamen zegden ze ons: "Ah, de heren Pijpen, dat had ge niet verwacht eh?" Toen zetten ze mij en onze Jef in een hoek onder de gaanderij. Daar stond er ene met een "mitraljet" die Jefke van Wittemans bewaakte. Er kwam een gemaskerde af en die liet Jefke naar huis gaan. Ze dachten dat ze Jos Wittemans hadden. Janssens, een gekende collaborateur, was zeker bij die "zwarten" maar dat die Faignaert daarbij was, weet ik niet meer. Later zijn we van in de school te voet naar Meensel gejaagd. Daar heb ik dan Faignaert wel gezien. Er waren er in de gemeenteschool al een deel gelost: Enkele mannen van Onze-Lieve-Vrouw-Tielt onder andere. Daar hebben we geen slaag gehad. In Meensel hebben ze ons ook niet gezien. Wij zijn ook niet voor die mannen moeten komen die knikten of iemand "wit" was of niet. Er lag wel een

hoop wapens op die speelplaats en ook handgranaten. Ik weet niet vanwaar die kwamen, maar Maurice en Mil van Dielekens (Vuchelen) die zullen dat wel geweten hebben

Sidonie LEMMENS: Onze Roger, een neef van 18 jaar, sliep die nacht voor de eerste keer binnen in huis. Andere nachten sliepen al die jongeren verstoep in schuren of stallen. Hij had een bronchitis gehad en wij vonden het beter dat hij daarmee in huis bleef. Het is zijn ongeluk geworden. Wie verwachtte nog een razzia.

Maria PYPEN: Onze pa was bij het verzet en bij ons kwamen soms de "withemden", zoals wij zegden, om te vergaderen. Maar ook weer niet zo dikwijls omdat er bij ons veel kinderen waren. Daarom gingen ze dan meestal elders vergaderen. Die morgen, dat de "zwarthemden" bij ons aangekomen zijn, was ik de koeien aan het melken. Ze hebben papa meegenomen en ons mama zei: "Maria, spoeit u, ga lopen". Ze zouden mij misschien ook opgepakt hebben, alhoewel ze niet wisten dat ik koerierster was. Ik moest brieven wegdragen, naar Onze-Lieve-Vrouw-Tielt onder andere. Vooral naar familie van ons: Roger en Leo Pypen, zonen van papa zijn broer. De mannen van Martha (Petrus en Jef Pittomvils-grootmoeder van Eddy Merckx) zaten daar ook bij en ook Gust Pypen. Ikzelf ben toen na die inval van de "zwarten" weggelopen. Onder de straat lopen buizen van de riolering en daar ben ik ingekropen en er een halve dag blijven inzitten. Meer weet ik dus ook niet over die dag.

Over zijn gevangenschap.

In Leuven belandde ik in het groot "prison". Halfoogst of de dag ervoor zijn die andere mannen van 't dorp weggebracht naar Brussel. Er werd gesorteerd wie er mocht blijven en daar waren wij bij: Ik en Jos Pypen, de zoon van mijn broer Herman, Disse (Desiré Vuerinckx), Achiël van Kwadepoort (Veugelen) en Jul Pit (Pittomvils). Het verhoor gebeurde in het huis van notaris De Rooman. Daar zat Broos een sigaar te smoren. Eén van die mannen van Rumme (Remi Merckx), Marcel, stampde daar het vel van hier tot daar van mijn been af. Even later zijn we verhoord. Den Disse (Vuerinckx) en ik gingen gelijk. Ik heb toen gedacht dat ze Sperre (Prosper Janssens) terug zouden gaan oppikken. Die was nog maar juist terug uit Breendonk en bij hem was de eerste vergadering gehouden. Om die te gaan halen hebben ze toen de kans niet meer gehad. Toen het mijn beurt was zag ik den Disse (Vuerinckx) in een hoek liggen, lijk een hond die bijna doodgeslagen was. Die heeft, zoals ik, enorm veel slaag gekregen. Ik heb direct aan die "zwarten" gezegd: "Sla me dood, ik weet niks!" Ze sloegen met vier zware matrakken en met een karwats. Ook met de afgebroken leuning van een stoel. Op die stoel moesten wij liggen en als ge er niet goed oplag, stampen ze u er terug op. Daar was toen ook Marcel Merckx bij en andere "zwarten". Duitsers niet. Die mannen stelden maar vragen en wilden alles van de weerstand weten. Ze wilden dat wij namen noemden. Ik herhaalde altijd maar: "Ik weet niets. Sla me dood dan ben ik van de wereld af. Hoe eerder, hoe liever." Achter

in de hof hebben ze nog rond mijn hoofd geschoten. Dat deden ze bij Jos Pypen ook. Later werd ook Jul Pittomvils gehaald om te overhoren. Louis Daenen van Meensel en die jongens van de Muggenberg zaten daar ook in 't "prison" hebben we nog geacht op Jul. Ik heb gezegd: "Ge gaat zien, die hebben ze juist zoals bij mij, kapot geslagen

Om acht uur 's avonds kwam Jul terug en zei: " 't Is gedaan jongens, voor het aan mij was, waren ze al komen zeggen dat die "zwarten" hun pakken moesten maken en toen hebben ze ons snel terug naar hier gebracht." De oorlog was voor ons gedaan, afgelopen en Jul had gelukkig geen slaag gehad.

Over zijn terugkeer

's Nachts rond 12 uur hebben ze ons allemaal bijeen gezet in de gang. Ze hebben ons per camion naar Sint-Gillis gevoerd en daar zegden ze dat we niet meer binnen mochten, dat iedereen er al weg was: de laatste trein was geladen. Een "zwarte" zei daar nog: "Voert ze dan naar Beverlo." Dat wilden ze niet en we zijn weer naar Leuven gereden. Daar bleven we nog één of twee dagen. Dan zijn we met een politiecommissaris van Tienen, die daar ook vastzat, naar de directeur gegaan om te reclameren. Ze hebben ons dan cel per cel gelost. We moesten, om veilig terug te keren, nog over de muur van 't Leuvens kerkhof, dat aan de andere kant van de weg aan het "prison" was, kruipen en zo de velden inlopen. Vandaar ging het dan achter het station van Leuven door. Dan zijn we, vooral binnendoor, te voet afgekomen. We moesten dat wel doen want de Duitsers waren overal aan het vluchten. Wie was er toen bij mij? Jules Pit (Pittomvils), den Dizze (Vuerinckx), Jos Pypen, Chil van Kwadepoort (Achilles Veugelen), Louis Daenen en Vuchelen. De "zwarten" hebben ons daar, toen we gevangen zaten, al die tijd maar vragen gesteld over de weerstand. Nooit heeft iemand gevraagd wie Gaston Merckx heeft doodgeschoten. Duitsers lieten ons meer gerust, die waren veel beter dan de "zwarten". Daar was een Duitser die mij elke dag een emmer water bracht. Die bij mij zaten moesten mijn kleren uitdoen en me helemaal wassen met koud water. Dat deed goed!

In Kiezegem heeft ene van "Rumme" (Remi Merckx) bij Békke (Roskin, een herberg in 't dorp) gezegd: "Ge moest Jean eens zien zitten in Leuven, die heeft ervan gehad!!! Ze gaan hem zeker naar de zoutmijnen sturen." Tegen mij had die in Leuven ook gezegd dat ik Kiezegem nooit meer zou weerzien, dat ik zeker de zoutmijnen zou ingaan.

Sidonie LEMMENS : Toen onze Jean terug was van Leuven in september heb ik hem nog zes maanden moeten recht-trekken. Hij kon niet alleen recht. Hij is nog twee jaar moeten naar Leuven gaan voor speciale behandeling. Broos is Jean bij zijn terugkeer uit Leuven nog komen proficiat wensen. Onze Jean heeft toen niks gezegd, die kon niet, die was bijna dood. Toen heeft die Broos geluk gehad.

Ons Contacteren...

Hagelands Vredesmuseum
Huize Hageland, Oude Pasto-
riestraat 22, 3390 Tielt-Winge
Geleide rondleidingen, elke
derde zondagnamiddag van
de maand, reservaties:
Tel. 016/53 66 94, e-mail:
ann.verrek@tielt-winge.be

Onze Medewerkers...

Guido Hendrickx, Voorzitter
Binkomststraat 56, 3391 Meensel-Kiezegeg, Tel 016/487878

René Cauwbergs, Reisleider
Glabbeeksesteenweg 93, 3390 Tielt-Winge, Tel 016/632460

Oktaaf Duerinckx, Redactie & Gids
Karekietenlaan, 30 3010 Kessel-Lo, Tel 016/355232

Marc Cauwbergs, Foto's en Tentoonstellingen
Binkomstraat 42, 3391 Meensel-Kiezegeg, Tel 016/635854

Tom Devos, Webmaster & Redactie
Wingerstraat 12, 3390 Sint-Joris-Winge, GSM 0499/537896

Ingrid Hendrickx, Secretariaat
Kapellekensweg, 32 3391 Meensel-Kiezegeg, Tel 016/640309

Rudi Peeters, Wapens en Tentoonstellingen
Kerkstraat 85, 3391 Meensel-Kiezegeg, GSM 0486/104960

Valère Van Gramberen, Pedagogische Activiteiten
Bleukenweg 27, 3390 Tielt-Winge, Tel 016/631920

Freddy Duerinckx,
Gellenberg 107, 3210 Lubbeek Tel 016/621238

Evrard Van Goidsenhoven,
Hamelendreef 27, 3300 Tienen GSM 0476/324401

Alfons Vuchelen,
Henri Dotremontstraat 6, 3320 Hoegaarden, Tel 016/634955

Bijdrage aan de nieuwsbrief...

Wij vonden het zeer sympathiek jullie familie als lezer van onze soms uitgebreide nieuwsbrieven te mogen begroeten. Crisiskosten slaan ook gaten in onze financiële balans. 2011 meldde zich ondermeer aan met verhoogd portkosten. Vandaar deze dringende oproep. Het "RODE PUNT" op uw adres is een aanduiding dat er kortelings een bevestigende betaling verwacht wordt. We zouden het spijtig vinden je als verwoedde lezer niet meer te mogen terugvinden op de adressenlijst. Dank bij voorbaat en nog veel leesgenot met onze informatie om het "niet vergeten" in stand te houden. Namens het bestuur.

ABONNEER NU!

Inschrijven om de nieuwsbrief via de post te ontvangen kan steeds door een kleine jaarlijkse bijdrage in de druk- & portkosten. Gelieve hiervoor een minimumbedrag van 10 Euro over te schrijven op ons rekeningnummer (146-8037688-15) met vermelding "Nieuwsbrief 2010 - Naam - Adres".

De Nieuwsbrief is wel gratis beschikbaar via e-mail. Inschrijven kan op nieuwsbrief@meensel-kiezegem44.be.

Een extra vrijwillige bijdrage wordt doch altijd geapprecieerd.

Ons helpen kan via rekeningnummer 149-0567841-75

COLOFON

Redactie:
Oktaaf Duerinckx &
Tom Devos
Foto's: Marc Cauwbergs

Driemaandelijkse Nieuwsbrief over de Stichting Meensel-Kiezegeg '44.

Meer informatie kan u steeds vinden op onze website: meensel-kiezegem44.be

